

oude kerk

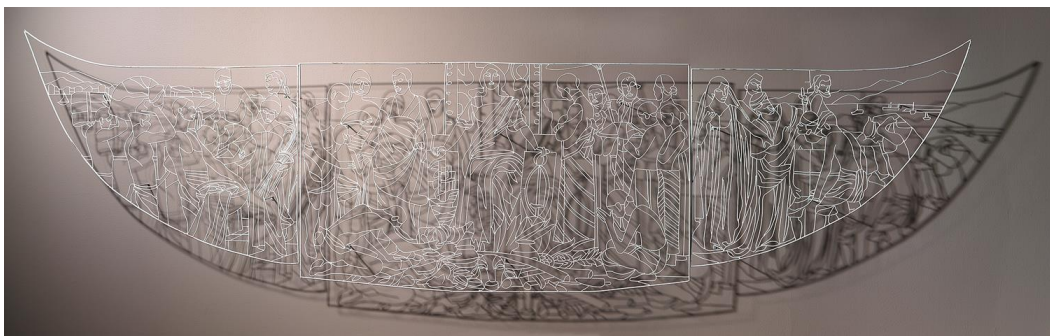
Encountering *Monuments* at the Oude Kerk

Na afloop kocht het Amsterdam Museum *Colonies*, omdat het een indrukwekkend en krachtig voorbeeld is van de manier waarop kunstenaars uit de voormalige koloniën hun eigen interpretatie aan de geschiedenis geven. De Gouden Koets is bedacht en gemaakt in Amsterdam. De koets was een schenking van Amsterdammers aan de jonge koningin Wilhelmina bij gelegenheid van haar inhuldiging in 1898. De schildering is van Nicolaas van der Waay. De koets werd gezien als een 'nationaal product', met materiaal uit Nederland en de koloniën. De beeldtaal van het paneel maakt in één oogopslag duidelijk hoe men in die tijd de koloniale verhoudingen zag: mensen die hun producten brengen. Het geweld en de dwang waarmee het kolonialisme gepaard ging is onzichtbaar.

(Annemarie de Wildt, conservator Amsterdam Museum, over de aankoop)

Afterwards, the Amsterdam Museum bought *Colonies* because it is an impressive and powerful example of how artists from the former colonies gave their own interpretation of history. The Golden Coach was conceived and made in Amsterdam. The carriage was a gift from Amsterdam residents to the young Queen Wilhelmina on the occasion of her inauguration in 1898. The painting is by Nicolaas van der Waay. The carriage was seen as a 'national product', with material from the Netherlands and the colonies. The imagery of the panel makes it clear at a glance how colonial relations were seen at the time: people bringing their products. The violence and coercion that accompanied colonialism is invisible.

(Annemarie de Wildt, curator of the Amsterdam museum, on the purchase)

Amsterdam Museum, Inv. No. 3763.1/4

Encountering *Monuments* at the Oude Kerk

“Eerbetonen aan koloniale leiders uit het VOC-tijdperk passen volgens velen niet meer bij deze moderne benadering van de geschiedenis. Zo gold Jan Pieterszoon Coen lange tijd als een zeeheld uit de zeventiende eeuw. De Coentunnel werd naar hem vernoemd en er kwam een groot standbeeld in zijn geboorteplaats Hoorn. Tegenwoordig zien historici hem echter ook als de misdadiger van de Banda-eilanden in Indonesië, waar hij 15 duizend inwoners vermoordde om het monopolie op nootmuskaat te bemachtigen.

De vraag is: wat moet er met zijn eerbetonen gebeuren? Een logische reactie is het weghalen van een standbeeld van iemand waar je het niet meer mee eens bent. Het standbeeld omtrekken, in stukken hakken, vernietigen, zodat niemand er meer aan herinnerd hoeft te worden. Maar met het vernietigen van een herinnering aan zo'n figuur maak je ook zijn slachtoffers monddood. De daden waar je het niet mee eens bent en die zo lang verzwegen zijn, maak je met het weghalen van het beeld opnieuw onzichtbaar.

Afgelopen maandag 6 november werd over dit dilemma gesproken in debatcentrum de Rode Hoed in Amsterdam. Historici en journalisten bogen zich over de vraag: ‘is het tijd voor een nieuwe beeldenstorm?’ Tijdens het enigszins stugge debat werd duidelijk dat het onderwerp eigenlijk veel verder reikt dan de monumenten, standbeelden en straatnamen zelf.”

(Laura Lubbers, [De nieuwe beeldenstorm? - Red Pers](#))

“Tributes to colonial leaders from the VOC era no longer fit this modern approach to history, according to many. Jan Pieterszoon Coen, for instance, was long considered a naval hero of the 17th century. The Coen Tunnel was named after him and a large statue was erected in his birthplace Hoorn. Today, however, historians also see him as the criminal of the Banda Islands in Indonesia, where he murdered 15 thousand inhabitants to gain the monopoly on nutmeg.

The question is: what should be done with his tributes? A logical response is to remove a statue of someone you no longer agree with. Tear the statue down, chop it into pieces, destroy it, so that no one needs to be reminded of it. But in destroying a memory of such a figure, you also silence his victims. The deeds you disagree with and which have been hushed up for so long, by removing the statue, you make them invisible again.

Last Monday, 6 November, this dilemma was discussed at debate centre Rode Hoed in Amsterdam. Historians and journalists pondered the question: 'is it time for a new iconoclasm?' During the somewhat stiff debate, it became clear that the issue actually goes far beyond monuments, statues and street names themselves.”

(Laura Lubbers, [De nieuwe beeldenstorm? - Red Pers](#))